

РЕШЕНИЕ

№ 1541

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав,
в публично заседание на 06.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **6148** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по жалба на В. Д. К. от [населено място], срещу мълчалив отказ на Главния архитект на Столична община /СО/, район „С.“, да предостави копие от Разрешение за строеж №14/08.03.2012г., която е подадена чрез ответния орган с вх.№АГ 9400-5/7 на 11.05.2012г. Твърди се, че мълчаливият отказ за предоставяне на искания документ е в съществено противоречие с процесуалния и материалния закон. Моли съда да го отмени по съображенията изложени в жалбата, като задължи административния орган да предостави поисканото копие от разрешение за строеж. Претендира присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание, чрез процесуалния представител адв.С., поддържа жалбата.

Ответникът - Главен архитект на СО, район „С.“, оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Разрешение за строеж №14/08.03.2012г. е издадено от Главния архитект на СО, район „С.“ на К. М., съгласно одобрен проект на 08.03.2012г., за основен ремонт на жилище, със запазване на жилищната функция, находящо се на трети етаж в сградата с административен адрес- [населено място], община „С.“, [улица].

С писмо №АГ-9400-5/08.03.2012г., изпратено от СО, район „С.“ на осн. чл.149, ал.1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/,е съобщено на Председателя на Етажната

собственост /ЕС/ за издаденото разрешение за строеж.

Жалбоподателя В. Д. К. е собственик на ап.№5, находящ се в етажна собственост с административен адрес - [населено място], община „С.“, [улица]. На 02.04.2012 г., жалбоподателя В. Д. К., е подал заявление с вх.№АГ9400-5, с което е поискал от Главния архитект на СО, район „С.“, да му бъде предоставено копие от Разрешение за строеж №14/08.03.2012г. Такова не му е предоставено в сроковете по чл.57, ал.1 - 5 от АПК. На 11.05.2012г. К. е подал жалба срещу мълчалив отказ по заявление с вх.№АГ9400-5/02.04.2012г., до Административен съд София – град /АССГ/, заведена чрез ответния административен орган с вх.№АГ 9400-5/7, която последния не е администрирал до съда. Със заявление вх.№АГ9400-5/29.05.2012г., К. е поискал жалбата му срещу мълчаливия отказ да бъде изпратена по компетентност на АССГ. С писмо №АГ-9400-5/18.06.2012г., Главния архитект на СО, район „С.“ е уведомил жалбоподателя, по повод заявление вх.№АГ9400-5/29.05.2012г., че съгласно чл.37, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/, следва да се представи изрично писмено съгласие на К. М., за предоставяне на исканото разрешение.

По делото са представени още жалба с вх.№АГ9400-5/02.04.2012г. от В. К. и др. срещу разрешение за строеж №14/08.03.2012г. и писмо №АГ-9400-5/16.05.2012г. от Главния архитект на СО, район „С.“, с което се уведомява жалбоподателя, че преписката по обжалване на разрешение за строеж е изпратена в РОНСК – С. с писмо АГ-9400-82/05.04.2012г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата. Оспорването е направено от легитимирано лице, за което е налице интерес от обжалването и срещу подлежащ на оспорване мълчалив отказ на Главния архитект на СО, район „С.“, по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК. В случая е без значение произволната преценка на ответния административен орган, че заявлението на К. представлява искане по ЗДОИ. Видно и от двете заявления по преписката, никое не се основава на този закон. Напротив и в двете ясно е формулирано и обосновано искането до органа – предоставяне на копие от Разрешение за строеж №14/08.03.2012г. и администриране жалбата до съда. Последната е в срока по чл.140 от АПК, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 във вр. чл.146 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценя дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му.

Разрешението за строеж е писмен акт на главния архитект на общината или съответния район, с който се разрешава строеж по смисъла на Закона за устройство на територията /ЗУТ/ в конкретен имот. Съгласно чл.148, ал.4 от ЗУТ, разрешението за строеж се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или инвестиционен проект, когато такъв се изисква, като се допуска да се издаде въз основа на одобрен идеен проект при условията на чл.142, ал.2, като се издава едновременно с одобряването на инвестиционен проект, когато това е поискано в заявлението. Съгласно чл.149, ал.1 от ЗУТ, за издаденото разрешение за строеж се съобщава на заинтересуваните лица, които могат да обжалват в 14-дневен срок от съобщаването пред началника на РДНСК.

Заявлението за издаване на копие от разрешение за строеж, по своя характер е такова

за извършване на административна услуга по смисъла на §1, т.2, б."в" от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за администрацията /ЗА/. Извършването на административната услуга е приравнено на издаването на индивидуален административен акт /ИАА/ по смисъла на чл.21 от АПК, като съгласно §8 от ПРЗ на АПК, обжалването е по реда за обжалване на ИАА. За извършването на административна услуга е необходимо, търсещото я лице да има наличие на правен интерес. По делото не се спори, че жалбоподателя е собственик на имот в сградата на [улица]. В тази насока, като лице, заинтересовано по смисъла на чл.149, ал.2, т.3 в случаите по чл.185, ал.1 и ал.2 от ЗУТ – собственици и носители на ограничени вещни права в сградата, съответно собствениците в етажната собственост, жалбоподателят е легитимирано лице с правен интерес да обжалва разрешението за строеж. С оглед последващи действия, а именно обжалване, той е поискал извършването на административна услуга от Главния архитект на СО, район „С.“, който се явява и компетентен орган по предоставяне на копие от разрешение за строеж №14/08.03.2012г.

Съгласно чл.156, ал.1 от ЗУТ, издадените разрешения за строеж и одобрените инвестиционни проекти подлежат на проверка само с оглед законосъобразност пред органите на ДНСК при подадена жалба от заинтересуваното лице в срока по чл.149, ал.3. В тази връзка, искането за предоставяне на копие от разрешение за строеж е направено от заинтересувано лице по смисъла на специалната разпоредба чл.149, ал.2, т.3 от ЗУТ, и във връзка с извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за него, а именно за обжалване на същото. Жалбоподателят е обосновал необходимостта от получаване на този документ, като с това е определил своя интерес от търсената административна услуга, а именно – защита на негови права, като заинтересувано лице, за производство пред ДНСК по обжалване. Настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите, изложени в писмото, че в приемното време на техническата служба, разрешението за строеж е представено на посетителите от етажната собственост и е преснето с фотоапарат. Административния орган не се освобождава от задължението си да осигурява достъп до съхраняваните административни преписки и при поискване от заинтересувано лице, да издава копия от тях, дори и след приключването им. Предвид на това, че разрешенията за строеж се съхраняват безсрочно, то съответно е и безсрочно задължението за предоставяне на копие от тях на лицата с правен интерес.

С писмо №АГ-9400-5/18.06.2012г., административният орган произволно, без да е сезиран с такова искане, е приел, че се заявлението на жалбоподателя е такова за предоставяне на достъп до обществена информация. Отказал като се позовал на разпоредбата на чл.31, ал.2 от ЗДОИ, съгласно която се иска изричното писмено съгласие на третото лице. Настоящият съдебен състав намира, че искането в заявлението е ясна и категорично – такова за предоставяне на копие от Разрешение за строеж №14/08.03.2012г., и не може да се окачестви като искане за предоставяне на обществена информация по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ. То не касае обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация.

Налице е незаконосъобразен мълчалив отказ, по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, да бъде извършена административна услуга по §1, т.2, б."в" от ДР на ЗА поискана със заявление с вх.№АГ-9400-5/02.04.2012г., подадено от жалбоподателя К.. Жалбата срещу този мълчалив отказ е основателна. След отмяната му преписката следва да бъде върната на компетентния орган за произнасяне, съобразно мотивите на съда.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него разноски за държавна такса в размер на 10 /десет/ лева, тъй като по делото са приложени доказателства само за платена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОСЪОБРАЗЕН, по жалба на В. Д. К., от [населено място], мълчаливия отказ на Главния архитект на Столична община, район „С.“, да му предостави копие от Разрешение за строеж №14/08.03.2012г..

ВРЪЩА административната преписка на Главния архитект на Столична община, район „С.“, за извършване, в 7-дневен срок от получаване на преписката, на посочените по заявление на В. Д. К., с вх.№АГ9400-5/02.04.2012г. административни услуги при спазване на задължителните указания на съда по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Главния архитект на Столична община, район „С.“ да заплати на В. Д. К., ЕГН – [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], пл. „С.“ №7, вх.В, ет.1, направените деловодни разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: